

- Sagsøgeren gør endvidere gældende, at granulatafgiften er en indirekte afgift, der opkræves af brugen af granulat, og som (ifølge den britiske regering) er bestemt til at skulle overvæltet fra de virksomheder, der udvinder og kommercielt udnytter granulatene, på disses kunder. Sagsøgeren er af den opfattelse, at den økonomiske fordel, som opstår som følge af skiferlerfritagelserne, kunne blive — og faktisk blev — overvæltet fra skiferlerproducenterne (herunder sagsøgeren) i form af lavere salgspriser.
- Sagsøgeren har med samme begrundelse endvidere gjort gældende, at en tilbagesøgning af hele det ubetalte granulatafgiftsbeløb ikke kan sikre genoprettelsen af den oprindelige situation og risikerer at skabe yderligere konkurrencefordrejning, eftersom den kan medføre, at der tilbagesøges mere fra skiferlerproducenterne (herunder sagsøgeren) end den fordel, de faktisk har opnået.
- Sagsøgeren har derfor med henvisning til sag T-473/12, Aer Lingus mod Kommissionen (ECLI:EU:T:2015:78) og sag T-500/12, Ryanair mod Kommissionen (ECLI:EU:T:2015:73) anført, at den eneste støtte, der skal tilbagesøges fra skiferlerproducenterne, er den fordel, som de faktisk opnåede og bevarede.
- Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl, anvendte artikel 108 TEUF og/eller artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 forkert og/eller foretog et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som den anfægtede afgørelse fastsætter, at skiferlerproducenterne skal tilbagebetale det fulde beløb svarende til den granulatafgift, som de var fritaget for i forbindelse med skiferlerafgiftsfritagelserne, uden mulighed for ved en nedsættelse at tage hensyn til den fordel, som skiferlerproducenterne har overvæltet på deres kunder.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Sagsøgeren har gjort gældende, at tilbagesøgning fra denne af hele det ubetalte granulatafgiftsbeløb med hensyn til det skiferler, som sagsøgeren udnyttede, ville være uforholdsmæssigt i forhold til enhver økonomisk fordel, som opstår ved, at sagsøgeren tildeles støtte, og i strid med artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) 659/1999. Sagsøgeren overvæltede den samlede fordel hidrørende fra granulatafgiftsfritagelsen på sine kunder, og det ville i praksis være umuligt for sagsøgeren at tilbagesøge denne ubetalte granulatafgift fra sine kunder med tilbagevirkende kraft.

Sag anlagt den 14. juni 2016 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Primark Holdings (LOVE TO LOUNGE)

(Sag T-305/16)

(2016/C 287/32)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne M. Kefferpütz og A. Berger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Primark Holdings (Dublin, Irland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Primark Holdings

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »LOVE TO LOUNGE« EU-varemærkeregistrering nr. 8 500 548

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. marts 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 489/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og EU-varemærke nr. 8 500 548 erklæres ugyldigt
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. juni 2016 — Marsh mod EUIPO (ClaimsExcellence)

(Sag T-308/16)

(2016/C 287/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Marsh GmbH (Frankfurt an Main, Tyskland) (ved advokat W. Riegger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »ClaimsExcellence« — registreringsansøgning nr. 13 847 462

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. april 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2358/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appellkammeret.